

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ร้ายแรงของประเทศ ซึ่งได้เกิดขึ้นต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะในสภาพของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ปัญหายาเสพติดทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งในสภาพปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหานี้เป็นอย่างมาก เพราะปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งต่อตัวผู้เสพเองและสังคม ถ้าผู้ติดยาเสพติดเป็นเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ก็กล่าวได้ว่า อนาคตในการศึกษาจะพังทลายไป หรือถ้าเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพการงานแล้ว การทำงานก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ ไม่ก้าวหน้า นอกจากนี้ปัญหายาเสพติด ยังส่งผลกระทบต่อปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาอุบัติเหตุ ปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ รวมทั้งปัญหาโรคเอดส์ ซึ่งผลจากการศึกษาของกองสารวัตรนักเรียนในปี พ.ศ. 2538 พบว่า ผู้ที่ติดโรคเอดส์ส่วนมากเคยใช้สารเสพติดมาก่อน (กรมพลศึกษา, 2538) ดังนั้นปัญหายาเสพติดจึงไม่ใช่เป็นปัญหาเฉพาะของคนใดคนหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้น หากแต่เป็นปัญหาของทุกคนในสังคม

จากการสำรวจการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมีด้วยกันหลายชนิด เช่น เฮโรอีน กัญชา สารระเหย และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ซึ่งในด้านการบำบัดรักษา ยาเสพติดที่ถือว่าเป็นปัญหาหลัก ได้แก่ เฮโรอีน ผีน กัญชา และสารระเหย จากข้อมูลผู้ติดยาเสพติดที่สมัครใจเข้ารับการรักษา ปีพ.ศ. 2533-2536 พบว่า มีจำนวน 100,000 คน จำนวนผู้ติดยาเสพติดรายใหม่โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 2,000 คน/เดือน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.), 2537)

สำหรับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดของเยาวชนในสถานศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งชนิดของยาเสพติดก็มีความร้ายแรงขึ้นตามลำดับ จากสถิติการติดตามแก้ไขปัญหายา

เสฟติดในสถานศึกษาของฝ่ายสารเสฟติด กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา ในปีงบประมาณ 2538 พบว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอาชีวศึกษา ส่วนมากการใช้สารเสฟติด เริ่มจากบุหรี กัญชา สารระเหย มอร์ฟีน จนถึงเฮโรอีน (กรมพลศึกษา, 2538) และจากการสำรวจข้อมูลของสถานศึกษา นักเรียน นักศึกษา ที่ใช้สารเสฟติดในปีการศึกษา 2537 ของกระทรวงศึกษาธิการพบว่าสารเสฟติดที่ใช้ส่วนใหญ่นี้คือ เหล้า บุหรี รองลงมาคือ เฮโรอีน ยาม้า กัญชา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2538)

ผลจากการศึกษาวิจัยของหลายหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า การใช้สารเสฟติด และการใช้ยานทางที่ผิดของนักเรียน นักศึกษา ยังคงเป็นปัญหาที่น่าวิตก เนื่องจากพบว่าการแพร่ระบาดของสารเสฟติดในหมู่นักเรียนทั้งชายและหญิงในทุกระดับชั้นการศึกษา ตั้งแต่ประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา และเมื่อศึกษาถึงสาเหตุการใช้พบว่า การใช้เนื่องจากอยากทดลองมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อนชวน ความไม่สบายใจ ความต้องการเอาอย่างเพื่อนและการมีเวลาว่างมาก (ป.ป.ส., อัดสำเนา) ซึ่งสอดคล้องกับสถิติการติดตามแก้ไขปัญหายาเสฟติดในสถานศึกษาของกองสารวัตรนักเรียน ในปีงบประมาณ 2538 พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ใช้สารเสฟติด คือ อยากลอง และเพื่อนชวน (กรมพลศึกษา, 2538)

ปัจจุบันปัญหายาเสฟติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นปัญหาที่สำคัญมากในขณะนี้และการดำเนินการแก้ไขยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร จากการวิเคราะห์แนวโน้มการใช้ยาเสฟติดจากอัตราการเข้ารับการรักษาพยาบาลใหม่ทุก 6 เดือน ในช่วงปี พ.ศ.2533-2536 ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสฟติด พบว่าในปี พ.ศ.2536 แนวโน้มของการใช้ยาและสารเสฟติดในกลุ่มนักเรียน มีอัตราเพิ่มขึ้นจากปี 2533 ประมาณ 5 เท่า โดยในปี พ.ศ.2533 มีนักเรียนเข้ารับการรักษา จำนวน 448 คน ปีพ.ศ.2534 มีจำนวน 697 คน ปีพ.ศ.2535 มีจำนวน 1,250 คน และในปี พ.ศ.2536 มีจำนวน 2,307 คน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คือร้อยละ 45.52 รองลงมาคือระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 38.93 (ป.ป.ส., อัดสำเนา)

จะเห็นได้ว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสฟติดมีแนวโน้มจะขยายตัวมากขึ้นในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าปัญหายาเสฟติดให้โทษ ไม่เพียงแต่เป็นปัญหาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเขตที่เป็นศูนย์กลางของความเจริญ รวมทั้งใกล้ชิดกับสิ่งเสฟติดมาก ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสฟติดในขณะนี้ ได้มีการแพร่ระบาดไปทั่วทุก

ภูมิภาคของประเทศ และพบว่าในปัจจุบันปัญหายาเสพติดในภาคใต้กำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาข้อมูลผู้ที่เข้ารับการรักษาของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดปี พ.ศ.2536 ในส่วนภูมิภาค พบว่า ภาคใต้มีเยาวชนในวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เป็นผู้ที่เข้ารับการรักษาเสพติดคือมีอายุระหว่าง 15-24 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คือ คิดเป็นร้อยละ 33.1 ของผู้เข้ารับการรักษา และพบว่าสารเสพติดที่ใช้ครั้งแรกมากเรียงตามลำดับคือ กัญชา เฮโรอีน ผีน สารระเหย ซึ่งก่อนที่เยาวชนเหล่านี้ จะเข้ารับการรักษา สารเสพติดที่ใช้ครั้งสุดท้ายคือ เฮโรอีน (ป.ป.ส., อัครสานา) ดังนั้นปัญหาเสพติดในภาคใต้จึงเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องรีบเร่งดำเนินการแก้ไข ถ้าปล่อยไว้ให้ปัญหาเสพติดขยายตัวมากยิ่งขึ้น ย่อมมีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ และเป็นเงื่อนไขทางการเมือง ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ส่อแหลมต่อความขัดแย้งทางการเมืองและลัทธิทางศาสนา เนื่องจากผู้ติดยาเสพติดส่วนมากเป็นชาวไทยมุสลิมในดินแดน 5 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งมีความขัดแย้งทางการเมืองเป็นเวลานาน ถ้ารัฐบาลยังไม่กำหนดนโยบายที่แน่ชัดในการแก้ไขปัญหาเสพติด หรือเร่งดำเนินการอย่างรวดเร็ว เพื่อลดปัญหาเสพติดแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อความขัดแย้งทางการเมืองและความมั่นคงของชาติในอนาคต (กองทัพภาคที่ 4, 2535)

จากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้ามาในสถานศึกษานี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นถึงภัยของปัญหาเสพติด และเพื่อให้งานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สนองนโยบายของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้มีแผนป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา (พ.ศ.2535-2539) ขึ้น โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ และคณะทำงานจัดทำแผนและมาตรการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาโดยยึดการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน ป้องกันมิให้เยาวชนที่กำลังศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียนติดสารเสพติดให้โทษทุกชนิด ตลอดจนให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ให้เข้าใจถึงโทษ และพิษภัยของสารเสพติด โดยอาศัยวิธีการทางการศึกษา และปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทำให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล ให้เรียนรู้การป้องกันตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงพ้นจากสิ่งเสพติด โดยได้กำหนดข้อเท็จจริง สภาพปัญหา ภารกิจ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน นโยบาย

และมาตรการ รวมทั้งการติดตามประเมินผลในทุกระดับการศึกษาดังกล่าว ซึ่งแผนป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2535-2539) นี้ ได้กำหนดนโยบาย มาตรการ การปฏิบัติงานของกลุ่มเป้าหมายระดับมัธยมศึกษาโดยเฉพาะ เพื่อให้สถานศึกษาในระดับนี้ได้ปฏิบัติงานการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดให้โทษอย่างแท้จริง โดยมีการกำหนดกรอบนโยบาย เช่น พัฒนาระบบการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันการรั่วสารเสพติด และเพื่อการแก้ไขปัญหาอันเนื่องมาจากการพฤติกรรมการใช้สารเสพติดนั้น การใช้กระบวนการทางการศึกษาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติด โดยมุ่งเน้นยุทธศาสตร์การป้องกันบุคคลให้มีภูมิคุ้มกัน การให้สถานศึกษามุ่งให้บริการทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานป้องกันแก้ไขสารเสพติด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2534)

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาดังที่กล่าวมาแล้ว และจากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบนโยบายให้สถานศึกษาระดับต่าง ๆ นำไปปฏิบัติ การป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษายังไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร จำนวนการติดยาเสพติดของเยาวชนก็ยังมีมากและมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นทุกขณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ เพราะการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้มาตรการเฉพาะด้านการปราบปรามและการบำบัดรักษานั้นยังไม่อาจประสบผลสำเร็จ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้ามาจัดการด้านการป้องกันร่วมด้วย ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยลดปัญหาก่อนที่จะเกิดขึ้น และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ โดยคาดว่าขนาดของโรงเรียนซึ่งมีจำนวนนักเรียนที่ต่างกันจะมีปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน โดยเลือกศึกษาจากผู้บริหารซึ่งเป็นผู้รับนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นผู้ที่มีอำนาจในการจัดและวางแผนการดำเนินงาน และครูผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน เพราะครูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน ซึ่งบุคคลทั้งสองนี้จะเป็นตัวแทนที่จะชี้ให้เห็นสภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน โดยนำผลการวิจัยส่วนหนึ่งไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปรับปรุงการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนัก เห็นความสำคัญ และให้ความสนใจต่องานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะสภาพและปัญหาในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ ตามแผนป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2535-2539) ระดับมัธยมศึกษา ซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ด้านการวางแผนการดำเนินงาน
- 1.2 ด้านการปฏิบัติงาน
- 1.3 ด้านการติดตามและประเมินผล

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารในด้านการวางแผนการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด และครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในด้านการปฏิบัติงาน และด้านการติดตามและประเมินผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้เท่านั้น

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน เล็ก กลาง ใหญ่ ใหญ่พิเศษ
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ เป็นอย่างดี
2. ผู้วิจัยถือว่าผู้บริหาร และครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ ตอบแบบสอบถามของผู้วิจัยที่ทำขึ้นให้คำตอบที่เชื่อถือได้ และตรงตามความเป็นจริง
3. ผลการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ในวันและเวลาที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพ หมายถึง สภาพที่เป็นจริงของโรงเรียนในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

ปัญหา หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ ตามแผนป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2535-2539) ระดับมัธยมศึกษา ซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการดำเนินงาน
2. ด้านการปฏิบัติงาน
3. ด้านการติดตามและประเมินผล

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม ฉีด สูบ หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้มีผลต่อร่างกายและจิตใจใน

ลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาด และการเสพเรื่อย ๆ มีอาการถอนยา หรืออยากยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความรวมถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

งานที่จะมุ่งศึกษายาเสพติด ดังต่อไปนี้ คือ

1. บุหรี่ หมายถึง บุหรี่หรือยาสูบทุกรูปแบบที่มีขายตามท้องตลาดและยาสูบมวนเอง
2. เหล้า หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสม รวมทั้ง เบียร์ ไวน์
3. กัญชา หมายถึง พืชกัญชาและทุกส่วนของต้นพืชกัญชา
4. เฮโรอีน หมายถึง ยาเสพติดรูปแบบหนึ่งที่ได้จากฝิ่น ทั้งชนิดผงบริสุทธิ์ และชนิดผงไม่บริสุทธิ์
5. ยากระตุ้นประสาท หมายถึง ยาที่มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทไม่ให้หลับ เช่น ยาม้า ยายัน
6. สารระเหย หมายถึง ทินเนอร์ แลกเกอร์ กาวยาง น้ำมันระเหยต่าง ๆ และของใช้ที่มีส่วนผสมของสารระเหยเหล่านั้นด้วย

ผู้บริหาร หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้รักษาการแทนหัวหน้าสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา วนาคาใต้

ครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด หมายถึง ครูที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ หรืออาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ ให้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา วนาคาใต้ ซึ่งแบ่งเป็น

4 ขนาด ตามเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยยกเว้นโรงเรียนสาขามัธยมศึกษาทุกขนาดดังนี้

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก	มีจำนวนนักเรียน 1-499 คน
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีจำนวนนักเรียน 500-1,499 คน
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่	มีจำนวนนักเรียน 1,500-2,499 คน
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ	มีจำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป

ภาคใต้ หมายถึง เขตที่แบ่งตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 14 จังหวัด คือ ภูเก็ต พังงา กระบี่ ระนอง ตรัง ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สตูล สงขลา พัทลุง บัตตานี นราธิวาส และยะลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน
2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดให้เห็นความสำคัญ และสนใจต่องานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย